

der skal forelægges Skatterådet. Vi mener også, det er meget uhensigtsmæssigt, at Skatterådets mulighed for at planlægge ligning og fastlægge ligningsplaner bliver fjernet. Alle disse tiltag vil svække Skatterådet og styrke den statslige forvaltning, altså ministerens apparat, og det vil give en alvorlig ubalance.

Vi er ikke trykke ved, at forslagene vil give Landsskatteretten yderligere kompetence. Vi mener, at den sammensætning af Landsskatteretten, som er foreslået, er problematisk, ikke mindst på grund af det store antal dommere, som skal udpeges, og vi er meget utrygge ved de uklare bestemmelser om, hvilke afgørelser der kan træffes på kontorniveau, som det udtrykkes. Konstruktionen med Landsskatteretten er ikke nok til at opveje udhulingen af Skatterådet.

Lægmandsdelen bliver ligeledes udhulet i forbindelse med skatteankenævne. Et er, at der bliver etableret 30 skattecentre, og at hele forvaltningen flyttes over i staten, men når der fremover kun skal være 30 skatteankenævne, vil der selv med den nye kommunestruktur med endnu større kommuner uvægerlig være kommuner, som ikke har nogen repræsentation i de kommende skatteankenævne. Ligeledes undrer det os meget, at man ved lovgivning gør det til en betingelse, at der skal foreligge en kvalifikationsbeskrivelse af de medlemmer, kommunerne indstiller og som ministeren skal kunne vælge imellem.

I det hele taget bærer lovforslagene præg af, at man mener at kunne proportionalisere sig til en ny skattelovgivning eller skatteforvaltning. Det synes vi er fint, men der er al mulig grund til at gøre opmærksom på, at retfærdighed ikke er noget, man kan proportionalisere sig til. Det har også noget med holdninger at gøre.

En del høringsvar til de lovforslag, vi her har med at gøre, har beskæftiget sig med den problematik, at der bliver langt til servicen for borgerne, når der kun skal være 30 skattecentre. Omkring 2 millioner borgerhenvendelser, som kræver personlig betjening og omhandler myndighedsafgørelser, forsvinder ikke, fordi loven laves om, og det er derfor vanskeligt at forstå, at ministeren er så kategorisk ligeglad med den problemstilling i de svar, der gives til de berørte organisationer og foreninger.

Jeg vil godt her fra Folketingets talerstol advare om, at med denne konstruktion skaber man store vanskeligheder og besværligheder for mange borgere i dette land; nu har jeg i hvert

fald understreget det over for det flertal i Folketinget, som åbenbart vil stemme forslagene igenem. Borgerservicen forringes, og der bliver en valfart gennem det danske land af borgere, som skal betjenes på skatteområdet. De kan selvfølgelig lene sig alle de 100 km fra Als til Tønder og tilbage ved tanken om, at regeringen har lovet dem, at der kun er én indgang

Om kort tid skal vi her i Folketinget behandle forslag om bekæmpelse af sort arbejde og socialt bedrageri. Jeg vil i den forbindelse gerne høre, om det ikke gør noget indtryk på regeringen, at høringsvar efter høringsvar påpeger, at man risikerer, at den hidtidige indsats mod dette uvæsen svækkes, når al kompetencen forsvinder fra kommunerne. Hvordan har man egentlig tænkt sig, at det arbejde skal foregå fremover?

Der kommer nu et stort udvalgsarbejde, og der skal svares på masser af spørgsmål. Socialdemokratiet vil deltage aktivt og energisk, men vi vil ikke kunne stemme for forslagene, som de foreligger nu. Der skal væsentlige ændringer til, vi håber, at flertallet i Folketinget vil være imødekommende over for det, og Socialdemokratiet vil i hvert fald gerne trække i arbejdstøjet for at sikre nogle bedre love til gavn for borgerne i Danmark.

Kl. 13.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Christensen.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er ærgerligt, hvis Socialdemokratiet siger nej til lovforslagene og nej til hele ideen om at lave en enstrengt struktur, også fordi det åbenbart beror på nogle misforståelser.

Er hr. Henrik Sass Larsen ikke enig i, at når det præciseres, hvornår en sag skal for Skatterådet, har skatteyderen først mulighed for at gøre det gældende over for selve styrelsen, og hvis styrelsen ikke er enig i det og ikke vil bringe sagen for Skatterådet, har man faktisk mulighed for at anke afgørelsen til Landsskatteretten? Derfor er den problematisering, hr. Henrik Sass Larsen giver udtryk for, ikke til stede, for borgerne har faktisk en sikkerhed.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nej, sådan som forslagene ligger, og efter hvad jeg kan se af det foreløbige grundlag, mener jeg